

FUNDACJA
IM. SEWERYNA
KRAJEWSKIEGO

"JA JUŻ TAMTEJ NIE PAMIĘTAM"

Seweryn Krajewski, Jadwiga Has

*Ja już tamtej nie pamiętam,
Ona była zła i podła.
I na co dzień i od święta,
równie głupia, jak Ty - mądra...
Zapraszała - czarowała...
Potem gryzła i drapała,
jak kocica...czarownica...szkoda nawet słów!*

*Ty łagodna, Ty spokojna,
opatrujesz moje rany
i na całym bożym świecie nie ma drugiej,
takiej damy...
Nie zawiedziesz, nie porzucisz,
nie zabierzesz ciepłej dłoni,
niemożliwe bym od Ciebie zechciał kiedyś wrócić do niej....*

*Ja już o Niej nie pamiętam....
Miała taki głos jak skrzypce...
Gdy śpiewała...była piękna...
Serce drgało jak na nitce...
Zamyślona i szalona...
ale dla mnie już stracona...
Ta kocica...czarownica...
Szkoda nawet słów!*

*Ty łagodna, Ty spokojna,
opatrujesz moje rany
i na całym bożym świecie nie ma drugiej,
takiej damy...
Nie zawiedziesz, nie porzucisz,
nie zabierzesz ciepłej dłoni,
niemożliwe bym od Ciebie zechciał kiedyś wrócić do niej....*

*Ja już o niej nie pamiętam...
Chciałaś wiedzieć...wiesz już teraz.
Lecz, Ty jesteś taka święta...
Gdy coś dajesz, nie odbierasz...
Ty rozumiesz, Ty całujesz...
Zawsze wszystko mi darujesz...Penelopa,
moja złota - brak mi na to słów!*

*Ty łagodna, Ty spokojna,
opatrujesz moje rany
i na całym bożym świecie nie ma drugiej,
takiej samej...
Nie zawiedziesz, nie porzucisz,
nie zabierzesz ciepłej dłoni,
zrób coś teraz, bym od Ciebie, już nie zechciał wrócić do niej....
Do niej ...*